

[Svend Jørgensen.]

er naturligvis ikke til at erhverve, men de ligeledes fremragende kunstværker, der er i privat eje, må skønnes tid efter anden at komme frem i handelen. Det gælder først og fremmest sådanne arbejder som „Efter Stormen“, „En Moders Syn“, „I Sydens Sol“, „Legende Amoriner“ og „Vaskeriet i Paris“. For at kunne erhverve nogle af disse malerier, efterhånden som de blev til salg, var det, at Københavns kommune stillede betingelsen om de 400 000 kr. for at kunne modtage gaven. Det lykkedes ikke at skaffe de mange penge, og hvad der ikke kunne lykkes for København, kan naturligvis langt mindre lykkes for Frederikssund, men byen får trøste sig med, at kommer tid, kommer råd. Foreløbig får det påtænkte museum 60 af Willumsens arbejder, ganske vist fra hans ældre år, foruden den såkaldte gamle samling, som indeholder de af ham gennem et langt liv indsamlede kunstgenstande.

Mit parti kan give tilslutning til, at staten yder to trediedele af de med museets bygning forbundne udgifter, dog højst 400 000 kr., og at staten fremtidig yder et driftstilskud svarende til halvdelen af de årlige driftsudgifter, dog højst 15 000 kr. årlig. Når vi gør det, er det, fordi vi synes, at den danske stat ikke kan være bekendt bestandig at afvise denne gave; den gamle maler har krav på, at man nu modtager den. Willumsen har, som Hartvig Frisch udtalte fra denne talerstol, aldrig nogen- sinde modtaget nogen art af understøttelse. Med sine hænders arbejde har han skabt alt det, som han nu vil skænke den danske stat. Det er forståeligt, at det vil gøre ham ondt, hvis alt det, han i tidens løb har samlet sammen, eventuelt skal splittes. Men det haster, Willumsen er 91 år gammel. Gennem mange år har der stået kamp og strid om ham. Jeg kunne unde ham, at han fik set sin samling bjerget vel i hus.

Jeg skal med disse ord anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Alvida Larsen: Jeg vil blot henvise til de bemærkninger, jeg fremkom med på mit partis vegne, da vi i 1949 havde spørgsmålet om opførelse af et Willumsen-museum til behandling her i det høje ting, og nøjes med nu at tilsige mit partis støtte til gennem-

førelse af lovforslaget, således som det er udformet. Jeg vil kun udtrykke håb om, at man på en eller anden måde sikrer, at arbejdet med opførelse af museumsbygningen sker hurtigt efter lovforslagets eventuelle vedtagelse. Jeg synes, at man skylder kunstneren det.

Med hensyn til, om placeringen skal være i København eller provinsen, vil jeg gerne sige, at jeg ikke synes, det gør noget, at København nu er gledet ud af billedet. Det er en meget god idé at lægge et museum af denne art udenfor København, og jeg synes, det er en tiltalende idé at placere museet netop i Frederikssund.

Viggo Starcke: Den storslåede gave, som en stor kunstner har tænkt at give dette folk, falder i to afdelinger.

Den ene afdeling er mesterens egne værker, og selvom det ikke er nogen fuldstændig repræsentation af hans livs indsats, er det en så betydningsfuld del af denne ejendommelige kunstners produktion, at den bør bevares på en tilgængelig måde.

Den anden afdeling repræsenterer de antikke kunstværker, som kunstneren har samlet. Jeg er ikke i stand til at bedømme værdien af denne afdeling af mesterens gave, men jeg ved, der har været rejst tvivl om ægtheden og værdien af flere af disse ting. Mit skøn er dette, at selvom kun en tiendedel af disse ting er, hvad de antages for at være, så er også denne del af gaven værdifuld; det er ting, som vistnok ikke i dag lader sig samle på verdensmarkedet.

Inden folketinget tager beslutning, synes jeg, det ville være naturligt, at sagen gennemgik en kort udvalgsbehandling, og at man blev gjort bekendt med de udtalelser og bedømmelser, der er fremkommet fra den tidligere direktør for statens museum, Gustav Falck, den tidligere direktør for statens museum, Leo Swane, og bestyreren for kobberstiksamlingen, Jørgen Sthyr.

Jeg hilser med meget stor tilfredshed, at dette lovforslag er udformet sådan, at der ikke fra statens side gives en blankoveksel, hverken med hensyn til omkostningerne til opførelse af bygninger eller til grunden, idet der i lovforslagets § 1 er lagt loft over, så at statens udgifter hertil højst kan blive 400 000 kr. Det gælder også tilskuddene til